

Třetí protikomunistický odboj

Převzetí moci komunisty v Československu 25. 2. 1948 je chápáno i jako zahájení třetího protikomunistického odboje, který je vnímán jako konkrétní aktivní ozbrojené, zpravodajské nebo sabotážní akce v rozmezí let 1948 až 1956.

Komunistická strana Československa (KSČ) začala po svém nástupu k moci pronásledovat skutečné i domnělé odpůrce nového režimu. Na odpor se jí postavily po vzoru nedávno minulé doby nacistické okupace odbojové skupiny. Jejich činnost spočívala v organizování ilegálních přechodů státních hranic, v organizaci ozbrojených nebo politických struktur využitelných pro případ převratu, ve výrobě a distribuci protikomunistických letáků, v aktivní zpravodajské činnosti pro západní zpravodajské služby nebo pro československý exil, ve shromažďování zbraní nebo v ukrývání zahraničních kurýrů a občanů před zatčením.

Řada čs. občanů odcházela do exilu na Západ, protože se cítili ohroženi na životě, nebo proto, aby se zde pustili do boje za obnovu demokracie v Československu - pracovali v rozhlasových stanicích Hlas Ameriky, BBC či Rádio Svobodná Evropa, nebo vstupovali do služeb západních zpravodajských služeb. Vedoucí úlohu v protikomunistickém odboji měla zastávat Rada svobodného Československa (RSC) v čele s dr. Petrem Zenklem. Byla však nejednotná a krátce po svém vzniku v únoru 1949 ztratila praktický význam.